

10 dni pogine tudi ona in nizeh ne je, kar je metulj bila.

Islesheno zhervino seme je ali belo ali pa rudezhkasto. V gorkoti se farba jajzhik tako spreminja: is rudezhkastih postanejo bolj samokle in rudezhkastofive, potlej rujave, potlej zhernofive ali pa vshivo pepelnate. Petnajst do dvajset dni potrebujejo, de se takó dogotové, in so potem popolnoma srele. Nekaj dni potlej, ko so tako dosorile, se vsame popir, na katerim so isleshene, se dva — štir — ali osemkrat pregane in svije in se v hladan, suh kraj nese, kjer gorkota po letu ne stopi višhe od 15 stopinj, po simi pa ne pod 0. Zhe bi se kmalo potem, ko so isleshene, spravile in s- hranile, ko so s- he mokrotne, bi savite lahko spletnovale in se spridile. Nar bolj je tak popir potlej djati pod strop v kak hladan obók (velb), ali v kamro ali v hram in ga na kak drat obešti in gledati, de misli, podgane, ki jih grosno rade snedó, do njih ne pridejo, in pa de prah tudi ne more do njih. V poletni vrozhini je tréba vezhkrat pogledati, zhe jajzhka niso na mokrotnim, ki jim slo shkoduje, ali zhe jim ni pregorko, de bi se vtegnili zhervi islezhi.

Zhe je treba táko seme delezhe poslati, ga je narbolj v isdovbljenim tersti na obéh konzéh s tanjkim platnam savesaniga poslati. To se smé pa le posno v jesen ali pa sgodej spomlad storiti, de se per gorkoti po potu zhervi ne isleshejo.

(Dalje sledi.)

Opomba sa spomlad.

Po svojih opravkih gredé, se mi je te dni pot sa neko valjo prav kratkozhasna sdela, in s veséljem fim sadno drévje ogledoval, in sraven tega so se me te le shelje ofule: O, de bi pazh nafhi rojaki svoje verte s sadnim drévjem bolj pogoštama safadili! de bi sadja imeli sa svojo rabo, kolikor je le mogozhe, gotovo ne bi jih toliko denarjev sa-nj smetali. Dôbro vév, de ga vsaki zhifla, bodi si mlad ali star; de ga pa nima, moram usrok le v njegovi lenobi in sanikernosti iskati. — In do nekiga prav prostorniga verta pridevshi, saflifhim nenadjama v njemu to le ojtiro in hudo gorizo: „Naj perporozhujejo sadno drévje saditi in rediti, kolikor hozhejo, per naf ne storí po nobeni zeni, in zhe ravno kaj srašte, ti presneti marzhesi od gosénz vse poshrejjo in pokonzhajo, kdo bo vse te meshizhke in salege gosénzhne obral? nozh in dan bi se mogel po drévju plasiti, s- he bi nizeh ne opravil; gosposka ne úmi, kaj je s tem slodjem opraviti, preden se satare.“

Tega flifhati se nevoljen zhes mejo stegnem in vidim presherniga vlastnika preklinjati, in zhes gosénze grositi se. Réf, prav velik in prostoren vert imá, in prav dosti bi imel opraviti, preden bi vse drévje obral. Ali moj presherni abotnik

se raji vsiga sadja snebí, ki bi mu ga drévje roditi snalo, ko de bi ene dni drévje gosénzhne salege trebil. Ako se pa daljiga dela in truda boji, bi mu rekel: Kratko nikar, saj dôbro vésh, de ne sagromi drevó ob pervimu mahljeju.

Gotova resniza je tudi, de ptizhi veliko tazih meshizhkov in gosénzhnih saleg pokonzhajo; pa namesti, de bi otrebljenje sadnih drevés ptizham srozhili in pervoshili, vidim sem ter tje po vertih ptizhje nastave zhes zelo simo in spomlad, in koliko shkode bi nafhimu kmetovavzu te nedolshne shivalize na sadnim drévju pervaruvale, zhe bi jih le shiveti pustil.

Tode she ozhe svojimu otroku, dezhiku s- he v narozhju kashe in oterpnjeno serzé déla, kako se nedolshni pevzi na nafhiv vertih lové in ob shivljenje spravljajo. — O de bi pazh vsi vertni vlastniki in gospodarji sadniga drévja k sposnanju prifhli h kakoshnimu pridu in rabi so jim nedolshni ptizhi! getovo bi se jih usmilili in pervoshili bi jim shivesha, ki ga po vertih v gosénzhni salegi nevtrudeni obérájo, in veliko shkode sadju odvrazhujejo. In saréf per tem sposnanju ne bodo nikoli zhes zesarfke gosposke godernjali, ktére jim prepovedujejo spomlad in poleti ptizhe loviti, moriti in perporozhujejo sadno drévje od gosénzhnih saleg zhištiti in trebiti.

Ne misli pa ljubi moj sosed, de ti bodo nedolshni vertni pevzi sami po tvojim vertu vse sadno drévje gosénzhnih saleg ozhištiti in potrebili; ampak tudi sam si persadevaj ozhištiti ga, kolikor moresh, ne bodi sadovoljen, zhe si meshizhke is svojiga drévja spravil in po vertu rasmetal, ali pod drévjem leshati pustil, temuzh pograbi jih skupej in na mesti jih potari.

Štori to, bossh vidil, de nam bossh hvalo vedil; imel bossh sdravo drévje, in obilno sadja ti bo jesensko plazhilo!

— zh —

Dober svèt.

Šej proti vezheru in pušti seme zhes nozh verh semlje leshati, de rosa na-nj pade, drugi dan pred folnzhnim is-hodam ga pa savlezhi. Taka fétev ti bo vezh dni popred selenila, hitreji raftla, in do defétih dni od druge pred dosorela. Šlama in klaf bo vezhi in serno bolj moknato, nekteri tudi pravijo, de taziga shita ptizhi ne sobljejo.

Dr. Orel.

Ferlanova pinja in zheski kolovrat. *)

Is Šhofhtanja na Šhtajerfkim.

Pinjo, ki so jo zhasiti vredni gosp. Matévsh Ferlan snajdli, ne bodem po vsih uftah hvalil. Berite kar od nje v novizah v 2. in 18. listu pishejo, in jef po skušniji poterdim. „Gotovo je tako!“

Novo pinjo, ktéro mi je z. k. kmetijfka drushba is

*) Sa kmetijstvo vneti uzhitel gosp. P. Mufy je sheljil Ferlanovo pinjo in zheski kolovrat kupiti, ktére mu je z. k. kmetijfka drushba prav rada poslala, profti ga, storjene skušnaje od nju v svojim zhasu rasodéti.

Vrednistvo.